

דב שנער ז"ל

בזמן האחרון אנחנו מגיעים לעיתים קרובות למקום הזה ללוות חברינו הותיקים שהולכים לעולמם. הפעם אנחנו מלווים את חברנו דב שנער ז"ל למנוחתו האחרונה. דב נולד בסן פאולו ברזיל בשנת 1930, בן 84 במותו, למד לימודי כימיה וכמו חברים אחרים עזב את הלימודים ועלה עם ראשוני חברי התנועה ואתם הגיעו לתחנתם הראשונה, מפלסים. מחלת אמו אלצה אותו לחזור לברזיל ובשנת 1955 חזר ועלה, הפעם עם כל בני המשפחה, ההורים והאחים, חיה שרה וראובן. היעד היה להגיע לברור חיל, אבל בשנים האלה הקיבוץ לא היה ערוך לקלוט הורים ולא היתה מסגרת חינוכית לאחים הצעירים. כיוון שכך, ובעקבות בן משפחה שחי בקיבוץ דפנה, הגיעה כל המשפחה לדפנה. עוד בהיותו בדפנה ובשרות הצבאי פגש את יהודית, בת יחידה להורים שעלו, דרך תנועת החלוץ לארץ, בשנת 1935 עם עלייתו של היטלר לשלטון והרדיפות נגד היהודים.

דב ויהודית התחתנו במטולה בדפנה בשנת 1958, טוב יותר להגיד במטולה, היות שהרב המקומי סרב להגיע לקיבוץ. המטרה היתה להגיע לברור חיל וכאשר בשלו התנאים, הן להורים והן לאחים, כל המשפחה עברה לברור חיל בשנת 1960. מאז משפחת שנער היא משפחה מובנית בנוף האנושי של הקיבוץ. שנים רבות עבד דב בחקלאות, קודם ברפת ובהמשך בשדה, בפלחה. כאשר הגב סרב להתיישר, עבר לעבוד בהנהלת החשבונות, גם לשנים רבות, היה אחראי לתחומים שונים ביניהם הביטוח.

דב היה איש הקיבוץ, נאמן לעקרונותיו וחיינו חגו סביב הקיבוץ והמשפחה. רבים זוכרים לו ההומור והבדיחות ולא מעט ויכוחים התפוגגו כאשר דב סיפר איזו בדיחה.

דב היה אוטו דידקט, בארץ לא למד לימודים פורמאליים, אבל קרא הרבה, אהב מוסיקה וסרטים, התעניין בהיסטוריה ורכש הרבה ידע כללי.

בשנים האחרונות, נפגשנו הוא ואני בכמה קורסים במכללה ודב גילה התעניינות רבה בקורסים אלה. בתקופת החופשות, בין הסמסטרים, ישב בספרייה ועבר על החומר שנלמד. הקשר בינינו התהדק מאוד בשנים האחרונות ונהנינו שנינו מהשיחות המשותפות ומן הבדיחות המשותפות.

למרות חזותו הקשוחה מעט והתשובות הרגזניות לפעמים, הוא אהב לשרת את החברים.

כאשר נשאל על עניינים בתחום עיסוקו השתדל למסור אינפורמציה ולהדריך מה לעשות.

בשנים האחרונות התנדב לעבוד במכלול ולקבל את הקהל דווקא בימי שישי, על מנת להקל על החברים ועל הצוות.

החיים התאכזרו עם דב ויהודית ובגיל צעיר ובטרם זמן נאלצו להיפרד מהבן עופר. ודב נטמן על ידו. נאמנותה של שרה,

אשתו של עופר והקרבה שלה ושל הילדים עודדו אותם, אבל מותו של עופר היתה מכה קשה להתאושש ממנה.

תנחומינו ליהודית, לעינת, לדלית ולרן לשרה לאחים ולכל בני המשפחה. בשם חברי קיבוץ ברור חיל אנחנו נפרדים

ממך, דב, לך בשלום ויהי זיכרוןך ברוך.